

VĚTRNÍK

Ročník 54.

Neděle 8. října 2023

číslo 3.

Klíč má v rukou celý týden Krakonoš

Už druhé vítání soutěžního souboru před divadlem Krakonoš zažilo Vysoké nad Jizerou v sobotu odpoledne. Zároveň si Krakonoš přebíral z ruky starostky Lucie Vaverkové Strnádkové klíč a práva od města.

Týden je tak od sobotního odpoledne Vysoké nad Jizerou oficiálně v rukou ochotníků za přísného dohledu Pána hor Krakonoše. Ten převzal z rukou starostky Lucie Vaverkové Strnádkové klíč od pomyslných městských bran. Ta si zároveň postěžovala, že jí dnes zmoklo prádlo, a tak Pána hor požádala o lepší počasí. To jí on neslibil, za to slíbil, že bude dohlížet na reje ochotníků a hlavně na dobré divadlo v domě jemu zasvěceném.

Na divadelních schodech se vítal soubor z Kraje kouřimského – DS Malá Divadelní Kumpanie Kouřim. Vítání se zhostili za Přípravný výbor KDP Svata-va Hejralová a Josef Hejral jménem SČDO. (jn)

neděle 8. října 2023

kdy	co	kde
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Kouřim	malý sál
13:00	KDP mladým	Aktiv
13:00	KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Jiřího Štěpničky	před divadlem
15:00	vítání Police nad Metují	před divadlem
16:00	Jiří Štěpnička	velký sál
16:30		
17:00	Osobnost přehlídka	
20:00	Mrzák Inishmaanský	velký sál
20:30		
21:00	Police nad Metují	
22:00	seminář KDP	půdička

Recenze: Alexandr Gregar

Martin Drahovzal volně na motivy románu sira A. C. Doylea:

Případ Baskerville aneb Rapsodie na blatech

DS Malá Divadelní Kumpanie, Kouřim

Co nám nadělí příští století... V inscenaci Případ Baskerville aneb Rapsodie na blatech (nebo na Blatech?) je to závěrečná a zásadní otázka, která se ovšem týká století již minulého. Tedy dvacátého, protože text Martina Drahovzala neopomenul ani našeho prvního (československého) prezidenta Masaryka či vynálezy nejen ze století páry... Spoustu dalších bonmotů a slovních i myšlenkových perel jsme za sobotní večer slyšeli spoustu, některé nápaditě, zřetelně (a přesně) vypálené na komoru, jiné, bohužel, se jen tak krčily...

Inscenaci provázely dobré reference předchozích představení, ostatně Drahovzalovy autorské opusy i jeho režijní a herecký podíl (i já je tak pamatuji před již mnoha léty) vždycky slibují zábavný zážitek. I jeho adaptace románu A. C. Doylea, respektive jakýsi palimpsest, tedy nové dílo na původním materiálu, nabízí vtípnou a humornou variantu známé detektivky. Také, a samozřejmě v hororovém hávu, v němž o děsivé situaci není nouze – o mlhu na blatech, o srdcervoucí psí vytí či střelbu nevyjímaje. A vše je prostředkem pro rozehrávání komických situací, které vy-

cházejí z různých nedorozumění, jak se na detektivku sluší. Drahovzalovo autorské zpracování nabízí nové a často nečekané souvislosti, dokonce jakési komiksové struktury a formy, které jsou zdrojem bonmotů a ironických point (hlavně ale ve slovním projevu), a v řadě případů také v aktuálních souvislostech, v současném i dobovém kontextu, který divák se smíchem kvituje, resp. mohl by, či více by mohl, kdyby dostal příležitost...

Tady, bohužel, je třeba poukázat na ne úplně vědomé a přesvědčivé režijní i herecké zpracování, které (především snad usilovnou snahou o komický efekt) často ztratilo načasování, ten kýžený „úder na komoru“. A proto mnohé vtípné (a dobře napsané) pointy nezabraly, jak by mohly a měly, zůstávalo často jen u interpretace textu – a bohužel nikoliv v existenci a fungování situací... Důvodů může být více, od onoho hereckého zpracování (a jasnější dikci) až po srozumitelnost v jednání postav – tedy, o co běží, co „tím autor (herec) myslel“... A možná, že autor Drahovzal už neměl tolik energie, aby i jako režisér představení dohlédl na ono jasnější a přesnější řešení situací, na míru a způsob hereckého zpracování, na souhru... Sám svou postavu zvládl výtečně a statečně mu také sekundovali představitelé Holmese, dr. Mortimerové či Beryl Stapeltonové...

Autor Drahovzal je ironik – a tuto svou povahu projevuje nejen v textu, ale do jisté míry i ve výběru hudby, která reflektuje

nejrůznější textové a dobové narážky (včetně nesmyslné, ale o to půvabnější slovenské písně v „nečekaných“ souvislostech, v odkazech na Bacha, Mozarta či

Čajkovského). Ale hlavně v půvabně působících aluzích (Čechovovy *Tři sestry*, *Strašidlo canterwillské* či *Vysoká hra patriotů*, jmenujme alespoň některé z mnoha), některé zřejmě publikum ani nedešifrovalo... Půvaby textu oscilovaly i na tak drobných slovních hříčkách jako (cituji možná nepřesně) např. „tady taky mají psa-cí stroj“, vysloveno s pauzou – poezie!

Škoda, že jsme – snad jen v tomto konkrétním představení – museli řadu přesnějších a významově důsledněji zpracovaných dramatických situací či dialogů obtížně dešifrovat, luštit, říkat si, to by byla pecka, kdyby ten bonmot vyšel, ta situace měla pointu... Text se často rozmělnjuje v množství informací, které, pokud není výraznější (a logičtější) herecké zpracování, ztrácejí na působivosti (a zá-

bavnosti) a dokonce možná i prodlužují (pocitově) délku představení, jak se to někdy stává počasí.... Přes to všechno se velká část publika určitě bavila náramně. Odpověď na otázku z úvodu tohoto drobného zamyšlení nad vysokým představením už vlastně taky známe a optimismem právě nevyvíká...

Půdičkáři

Nejvíce jsme ocenili ucelený výkon doktorky, zvláště její existenci na jevišti. Dalším kladem inscenace je, dle našeho názoru, odvaha převést na jeviště známý text a volba jednoho z nejtěžších divadelních žánrů – parodie.

Ke kladům inscenace patří kostýmní složka, která respektuje charakter postavy a dobu. Zasloužila by si ale větší důslednost. Především jsme ocenili kontrast klasické anglické společnosti a invazivního Američana, což bylo také jedním z témat inscenace. Myslíme si, že inscenátoři nenaplnili mimo jiné zvolený žánr, pointování, temporytmus, práci se scénou a prostorem, budování charakterů a situací.

KDP mladým Rapsodie bez rapsodie

Za KDP mladým jsme se při rozboru komedie s detektivními prvky shodli na tom, že se nám líbily herecké výkony, které byly věrné předloze a zároveň doplněné o nové prvky humoristického rázu. Scéna využila veškerý svůj potenciál i přes občasné rušivé přestavby, které se někdy odehrávaly za plného světla a během jednání. Hudba na nás působila nahodile a nekonzistentně. V určitých částech by se inscenace bez hudby obešla. V neposlední řadě bychom zmínili přehlcenost vtipy, které vyžadovaly znalost širšího kontextu. Taktika nastřílet jich tam co nejvíce a doufat, že se některý z nich uchytí, pro nás nefunguje.

#žužment

#gohate

#tojemoctojemoc

Rodinný klan hlavounů

Krakonošův divadelní podzim začal v pátek 6. října, a tak logicky už v sobotu 7. října přišlo první loučení se soutěžním souborem. Respektive v tomto případě se soubory hned dvěma. Jeden přijel do Vysokého po šestnáctileté pauze, druhý byl naprostým zelenáčem.

„Je to letitá tradice, kdy se přehlídka nejen vítá, ale také loučí s každým souborem, který k nám přijede. Pro některé členy souboru z Velkých Opatovic to bude tradice už známá, naopak pro nováčka přehlídky z Lípy nad Dřevnicí to bude cosi nového,“ otevřel rozlučkový ceremoniál Jan Hejral v hospůdce Pod Hladinou v pravé sobotní poledne. Ocenil, že nováčkovi KDP připadl těžký úkol soutěžní týden otevřít a ještě odpoutat středoškoláky od jejich mobilů. Naopak v případě Velkých Opatovic se loučil s navrátilcem, který do Vysokého nad Jizerou našel cestu po 16 letech.

„A tak protože jste byli těmi pomyslnými vykopávací letošní přehlídky, přišli se s vámi rozloučit ti největší hlavouni, ředitelka přehlídky matka Svatka, a to je moje máma, předseda SČDO, můj strejda, a starosta domácího

spolku, můj švagr,“ uvedl na scénu celý rodinný gang Honza. A aby těch rodinných svazků nebylo málo, dodal, že první hosteskou a hostesem byli Katka a Karel, a to jsou sourozenci.

Po tomto sdělení se přestali nováčci z Lípy i ostrílení Velkopoplatovičtí divit tomu, že si připadali jako na rodinné návštěvě, tak skvělého a přívětivého rodin-

ného přijetí se jim v horském městě dostalo.

Abychom však zasvětili i návštěvníky místních poměrů neznalých: ředitelkou přehlídky je Svatava Hejralová, předsedou Svazu českých divadelních ochotníků je Josef Hejral a starostou DS Krakonoš Jan Pohanka. A sourozenci jsou Karel Bárta ml. a Kateřina Kubátová. (jn)

Užitečný manuál a velké množství slivovice

„Byli naprostými nováčky – včas se ohlásili, že jsou necelých 40 kilometrů před Vysokým. Pak dlouho do noci zkoušeli a druhý den ráno nastoupili před hlediště plné pubertáků. To chce opravdu odvalu,“ vysekl poklonu svému DS Lípa z Lípy nad Dřevnicí hostes Karel Bárta ml. a přiznal, že velkou odvalu pak potřeboval on sám na večírku po představení v Aktivu: „Slivovice tekla proudem, i když je v souboru mnoho čerstvých maminek a několik čekatelek na novou životní roli, jedna novomanželka a jedna nevěsta, která si místo rozborového semináře musela jet vybrat svatební šaty.“

Jak dlouho však vonná pálenka plnila sklenky na bujarém večírku, Kája už nevěděl, jelikož s výmluvou na úpornou bolest hlavy nebezpečné kolbiště v Aktivu opustil ještě před koncem bitvy.

To jeho sestra Katka byla stařečtější. Sice také neví, jak vypa-

dala závěrečná etuda Velkoopatovických na schodišti za zpěvu písně *Po schodoch, po schodoch*, zato si hodně pochvalovala nový manuál, který pro hostese vypracoval Honza Hejral.

„Nenávidím všechny manuály, protože jich mám v práci

spoustu, ale musím říct, že tento konkrétní mi hodně pomohl a já snad po těch letech nic výrazné nezvorala,“ konstatovala Katka a poděkovala za krásné představení, na které vzala i svou deseti-letou dceru.

(jn)

Před šestnácti lety byl naším hostesem Honza

„Díky, že jsme tu mohli být, ačkoliv jsme si říkali, že sem asi nepatříme. Byl to skvělý zážitek. A díky, že jsme mohli poznat soubor z Velkých Opatovic, ověřili jsme si, že opravdu nejsme vůbec, ale vůbec muzikální,“ prohlásila na sobotním loučení v hospůdce Pod Hladinou režisérka představení DS Lípa Nikola Balajková.

Také Velkoopatovičtí poděkovali za pohostinství a rodinné prostředí ve Vysokém a Lípákům a popřáli mnoho dalších krásných počinů. Zároveň zadoufali, že jejich příští účast na KDP bude dříve než za 16 let.

„Tenkrát jsme asi trochu podcenili obíhání kostela, běželi jsme zřejmě moc pomalu,“ přiznali sebekriticky Opatovičtí s tím, že jsou velmi rádi za hostesku Katku, ale dobře si pamatují, že před 16 lety jejich soubor měl na starosti jako hostes právě Honza Hejral.

(jn)

První sobotní večer je slavnostním okamžikem každého ročníku Krakonošova divadelního podzimu. Jinak tomu nebylo ani letos. O překvapení se postarali zástupci místních dobrovolných hasičů. Předstoupili před nic netušícího starostu Divadelního spolku Krakonoš Honzu Pohanku a předali mu stuhou převázanou ruličku stočeného papíru. Překvapený Honza svitek rozvinul a když jej zvedl nad hlavu, objevil se šek na 10 tis. korun ve prospěch obnovy stoleté opony loutkové scény. „To je úžasné, moc děkujeme. Příští rok náš loutkový soubor oslaví stoleté výročí svého trvání, tak bychom rádi oponu obnovili. A restaurovat ji bude náš kamarád Petr Kolínský,“ sdělil Honza. Více o sbírce v tomto čísle.

Letošní jubilanti

Každý rok při slavnostním zahájení předává ředitelka KDP Svatka Hejralová drobnou pozornost těm, kdo slaví kulatiny. K pěti letošním přibyla i loňská jubilatka Hanka Dohnalová, která se v minulém roce ze zdravotních důvodů nemohla přehlídky zúčastnit. „Když jsem mījela vodárnu, měla jsem slzy v očích,“ přiznala Hanka.

Saša Gregar

Láďa Brtek

Hanka Andělová

Jana Drozenová

Petr Kolínský

a loňská jubilatka Hanka Dohnalová

Došlo do redakce: Ladislav Vrchovský

Balada pro banditu ne parazituje na předloze

Jsou inscenace parazitující na slavných a hojně hraných titulech. Něčím takovým rozhodně Balada pro banditu v podání DS teaTrum Velké Opatovice není. Opatovičtí našli svůj vlastní vztah k předloze, jednotliví herci našli vztah ke svým postavám. Díky tomu vznikla inscenace, kterou lze sice pokazit momentální indispozicí, jak se stalo letos na Divadelním Pikniku ve Volyni, nebo naopak vyzdvihnout skutečným bytím ve svých postavách, a jejich originálním a procítěným hereckým uchopením, jak se stalo nyní na KDP.

Existují inscenace, jejichž téma se obtížně hledá. Pocit absentujícího tématu nevznikne, když

se inscenace a její představení dotknou reálné společenské a politické situace. A zde je pro další pokračování zapotřebí zmínit význam slova protector (lat.), česky ochránce, příznivce. Koločava, místo, kde se Olbrachtův i Uhdeho příběh Nikoly Šuhaje odehrává, leží v někdejší Zakarpatské Ukrajině, která byla před 2. sv. válkou součástí Československa. Dnešní Ukrajinu včetně té Zakarpatské by si dnes rádo přivlastnilo Rusko. Pokud si někdo myslí, že by Moskva spravovala západní Ukrajinu stejně jako někdejší 1. československá republika, je na velikém omylu. Místní pamětníci v Koločavě (moc už jich nezůstává) s nostalgii vzpomínají na dobu,

kdy místní správu zajišťovala československá vláda se sídlem v Praze.

Masarykovo Československo bylo částečně i protektorem Zakarpatské Ukrajiny, nicméně v duchu latinského slova protector. A nikdo z politických představitelů 1. republiky by neřekl to, co dnes tvrdí Putin: že ukrajinský národ neexistuje, a že Ukrajinci nemají oprávněný nárok na vlastní stát. Balada pro banditu v podání Opatovických není jen hrou o touze, lásce a zradě, o právu na to žít svůj vlastní život. Je i o ukrajinské národní existenci, o její historii i nedotknutelnosti.

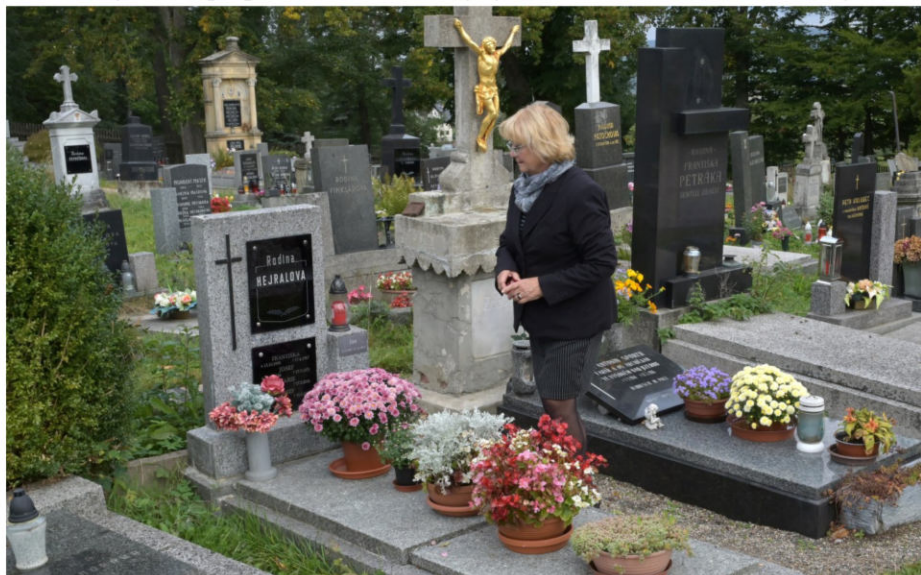
Čas bláznivě letí

„Tak mám pocit, že už jsme tak minimálně ve třetině přehlídky,“ posteskl si na prvním zasedání přípravného výboru v sobotu před polednem Jan Pohanka. Jeho povzdechu se tak úplně nelze divit, kromě starostování spolku je Honza členem STDK. Pro ně přehlídka začala už ve čtvrtek večer, kdy do Vysokého nad Jizerou dorazil první soutěžní soubor Lípa. A protože hráli hned v pátek dopoledne, bylo třeba ještě v noci postavit dekorace. Ty se pak před pátečním polednem bouraly, aby se postavilo další představení na večer.

Honza tak má sice pocit, že by se přehlídka už skoro měla lámat, nicméně jedna z donátorek KDP dorazila na večerní představení s rodinou o celý týden dříve. Inu, čas je veličina velmi proměnná a plyne rychleji, než bychom si často přáli. (jn)

Každý rok si připomínáme všechny ty, kteří tu s námi nemohou být.

Vážení čtenáři, na těchto místech jste ve Větrníku byli zvyklí čítávat rozhovory se zástupci soutěžních souborů. Letos jsme trošku tento formát změnili a soubory zpovídáme formou ankety, přičemž každý dostal předem stejné dotazy a my vám budeme postupně vyplněné ankety předkládat.

DS Kolár Police nad Metují, M. McDonagh – Mrzák inishmaanský

V jakém roce vznikl váš soubor?

Dne 19. dubna 1877. To byly úředně schváleny stanovy Koláru a polický divadelní soubor se stává organizovaným divadelním spolkem. Soubor v dnešní (tehdy mladé) podobě a složení funguje od roku 1994, kdy nastudoval Gololova Revizora.

Kolik členů celkem má váš soubor?

32

Kolik aktivních členů má váš soubor?

20

Kolik žen/mužů/děti/psů?

13/19/0/0

Kolik členů hraje na nějaký hudební nástroj?

8

Je mezi členy souboru manželský pár? Pokud ano, kolik?

3

Jak dlouho jste zkoušeli inscenaci, se kterou jedete do Vysokého?

Třičtvrtě roku (ale byla v tom prázdninová pauza).

Jaký je průměrný věk celé party, která přijede s vaším představením do Vysokého?

45 (a to jsou přitom mezi herci tři mladoši - dvacátníci)

Kolik kilometrů ujedete ze své domoviny do Vysokého?

80

Kolik inscenací máte aktuálně na repertoáru?

Tuto jednu, ale brzy začneme

zkoušet novou.

Kolik káv vypijete na jedné běžné zkoušce?

Překvapivě moc ne, máme v souboru jen jednoho náruživého pijáka kafe.

A kolik vína, piva či pálenky?

Odhadem tak 8 piv, sedmička vína a hodně nealka.

Jak dlouho trvá jedna běžná zkouška?

2-3 hodiny.

Kolikrát v průměru odehrajete nazzkoušené představení?

10×

Po kolikáté jedete (vracíte se) soutěžně do Vysokého?

Potřetí.

(fry)

Nehádáme se, překřikujeme. Divadlo budí emoce

Letošní vydání Větrníku přináší rozhovory s pedely seminářů. Půdičku zastřešuje Vladka Kodousková.

Vladko, měli bychom si pohovořit na téma „pedel semináře na Půdičce“. Byla jsi oslovena, sama ses angažovala, nebo jak jsi k této funkci přišla?

Přišla jsem k tomu „jako slepej k houslím“. Byla jsem pravidelný účastník Půdičky a mnoho let tím pedelem byla Hanička Dohnalová z Josefova Dolu. Když začala některé aktivity opouštět, tak jsem po ní tuto úlohu, coby zástupce Jizerské oblasti Svazu českých divadelních ochotníků, převzala. Hanička je čestný člen přehlídky a věřím, že se letos do Vysokého přijede podívat.

Kdy došlo k této změně?

Pedelem jsem třetí rok, Hanka jezdila, co to jen šlo.

I za tak krátkou dobu prošlo Půdičkou několik lektorů.

Začínala jsem u Rudy Felzmann

a moc ráda na ty roky vzpomínám. Poté, co přestal na přehlídku jezdit, se lektorování začalo trochu hroutit. Nebyl totiž žádný stálý lektor.

Vzpomeň si na některá jména?

Snad na nikoho nezapomenu. Víím, že zaskakoval Vladimír Zajíc. Byl tam Píďa (Petr Theodor Pidrman, pozn. red.) s Hankou Marvanovou, ti se v jednom roce prostrídali. Pak to byl Jaromír Hruška a Miroslav Král. Jeden večer suploval Jarda Vondruška, protože Mirek Král přijel na přehlídku až později.

Co v praxi znamená být pedelem Půdičky?

Mám trochu jednodušší pozici, protože v přípravách je lektor už vyjednaný a zájemci o Půdičku se nikam nehlásí. Kdo chce, ten

večer po představení přijde.

Půdička je tedy otevřená všem zájemcům, než se začne pracovat, tak máš hlavní slovo ty?

Než začneme, tak dělám prezentaci, všechny pozdravím, Půdičku uvedu a nově přichozím vysvětlím, co nás čeká. Pak už si celý seminář vede lektor. Já sama se zapojuji. Když by bylo potřeba, jsem spojka mezi seminářem a přípravným výborem.

Kdo nezná Půdičku, měl by vědět, že tím výchozím bodem pro celou práci, pro rozbor, je známkování.

Ano, to zavedl Ruda Felzmann. Někteří přítomní jsou proti, protože podle nich se divadlo známkovat nedá. Je to ale taková naše vnitřní záležitost, která rozpoutá diskuzi. Známky nikde neprezentujeme. Dříve jsme známkovali až

na konec. A to už aktéři byli ovlivněni tím, co zaznělo. Teď už léta známkuje na začátku, abychom pak na konci, po rozboru, zjistili, že jsme známkovali špatně.

Známkování zůstalo i s novými lektory?

Ano. I když se to některým nepozdávalo, vždycky jsme si známkování prosadili. Myslím, že to není nic proti ničemu.

Po skončení Půdičky se musí vymyslet nějaký odstavec do Větrníku.

Ano, to často bývá kámen úrazu. Jistě, je to jen pár vět, ale ne vždy má náš rozbor ucelený závěr. Co člověk, to názor. Ale je potřeba naše názory shrnout. A možná ještě větší problém je pak vybrat někoho, kdo závěry z Půdičky prezentuje druhý den dopoledne na rozboru.

To dělá kdo? Ty, jako pedel?

Ne, já ne. Když Půdičku vedl Ruda, tak se slova chopil on. Zněly ale hlasy, že bychom měli promlouvat my, účastníci, seminaristé. Nikomu se do toho nechce, ale vždy se někdo odvázný najde.

Jak dlouho sedíte na semináři?

Jsou to dvě hodiny. Když představení skončí po desáté večerní, tak půlnoc to jistí.

Když zajdu na Půdičku, musím pak už chodit celý týden?

Ne, jak kdo přijde, tak to je. Můžeš přijít jednou, můžeš chodit celý týden. Mám ale vyzoborované, že kdo je ve Vysokém po celou dobu přehlídky a Půdičku zná, tak zavítá často.

Kolik lidí bývá na vašem rozboru?

Když spočítám účastníky, co jsou na KDP celý týden, a pak nahodilé hosty z blízkého okolí, tak jsme na čtyřiceti celkem. Jinak večer nás tam sedí takových pětadvacet.

Hádáte se někdy? Odešel někdy někdo?

Nehádáme se, i když se názory velmi různí. Pár výkřiků občas zazní, ale nejsou cílené, spíše jen

hozené. Překřikujeme se, to jo. To se pak jako pedel snažím zadržet. Divadlo budí emoce.

Když skončí večerní Půdička, tak je uzavřená jedna kapitola. Na závěr přehlídky se už k odvedené práci nevracíte?

Přesně tak. Měli jsme i nápad, že bychom se jako Půdičkáři mohli na závěr KDP dohodnout na nějakém ocenění, ale z toho sešlo.

Ptal jsem se, jak dlouho děláš pedela, ale nezaznělo, jak dlouho jezdíš na KDP, respektive na seminář na Půdičce?

Devatenáct let.

Kdy jsi poprvé zavítala na vsockou přehlídku?

Já pocházím z Tanvaldu, ale k divadlu jsem se dostala v sousední Desné. Do Vysokého jsme přijeli v roce 2004, hráli jsme Černý pátek v režii Štefana Pustaie. Poté jsem díky Hance Dohnalové přičichla k zákulisí divadla i přehlídky. Hanka byla v přípravném výboru a u Vobskočáků.

Vzali tě mezi sebe?

K Vobskočákům se prý může dostat pouze ten, kdo si to zaslouží, takže bohužel. Vobskočá-

ci vždycky něco vymysleli. A přes Hanku na mě tenkrát připadl úkol, že mám celý den chodit v pletené čepici. Vyšlo to na den, kdy jsme hráli, takže na děkovačku jsem si tu čepičku vzala.

A po Hance jsi převzala i úlohu v přípravném výboru KDP?

Chvíli jsme se křížily, asi dva roky jsme byly spolu. Jeden rok ze zdravotních důvodů nemohla, tak jsem jezdila místo ní. Další rok mohla a já už zůstala. Místo v přípravném výboru zastávám za Jizerskou oblast Svazu českých divadelních ochotníků (JO SČDO). V JO jsme pyšní, že se na našem území koná národní přehlídka KDP.

A aby toho nebylo málo, tak po Hance ti připadla i další funkce.

Ano, ta, která není vidět. Jsem členkou revizní komise pro KDP, takže během roku se musíme sejit, probrat smlouvy, účetnictví.

Děkuji za rozhovor.

Já také. Na dálku bych ráda pozdravila Rudu Felzmana. Všichni lektori jsou fajn, ale Ruda je fenomén. (fry)

Tak se nám e-mailem ozval přehlídkový básník, pravá půlka prezidenta prvního korupčního spolku VOBSKOČÁK Jiří Hlávka. Pokud jste želeli jeho nepřítomnosti a hledali ho Pod Hladinou, schovejte kapesníky a přestaňte ronit slzy, poeta z Libice dorazí v pondělí. A než zde bude, posílá jako předvoj dvě své básně. Jednu vám nabízíme dnes, druhá bude v pondělním vydání Větrníku.

A jak bude?

S vcelku rozzářenou tváří
listoval jsem v kalendáři
neb se blíží - je to jisto
že navštívím jedno místo
na které se tuze těším.

Jenom pomaličku řeším,
co všechno si musím vzít,
nežli mohu vyrazit.
Bude teplo? Bude zima?

Vždyť je to fuk - je jen prima,
že konečně říjen začal
a čas podzimní se načal.
A jak bude? Nevídáno.

Krakonoš má nachystáno
počasí několik druhů.
Nám však jistě půjde k duhu
s kamarády setkávání.

A divadel - bude k máni
letos víc, než kdy tu bylo.
Však nám jistě bude milo

vidět se po dlouhém čase
s některými tady zase.

Proto volám - dívky, hoši!
Sláva, nazdar v Krakonoši -
Ahoj - pusu - jak se máš?
Vítej každý, kdo jsi náš.

Kdo jsi opět pobejt přijel,
aby s přáteli se viděl,
poseděl a šťastný byl,
divadlem se nasýtil.

Jiří Hlávka

Děkujeme za každý příspěvek na oponu

DS Krakonoš chce zrestaurovat stoletou oponu loutkové scény od vysockého malíře J. Jandy. Proto je v divadle pokladnička na příspěvky, další jsou ve Vlastivědném muzeu a v městské knihovně. Pod článkem najdete sbírkové QR kódy, nebo můžete svůj příspěvek zaslat na účet: 323572986/0300, a to až do konce tohoto roku. Děkujeme.

- QR Platba - 100 Kč -

- QR Platba - 200 Kč -

- QR Platba - 500 Kč -

- QR Platba - 1000 Kč -

Křížovka 3 – zahraniční spisovatelé

Doplňte příjmení autorů následujících titulů. Tajenka je skrytá pod římskými číslicemi.

Vodorovně

4. Čarodějky ze Salemu

5. Bídníci

7. Petr a Lucie

10. Pygmalión

11. Anna Karenina

13. Stařec a moře

15. Dekameron

16. Faust

Svisle

1. Obraz Doriana Graye

2. 1984

3. Piková dáma

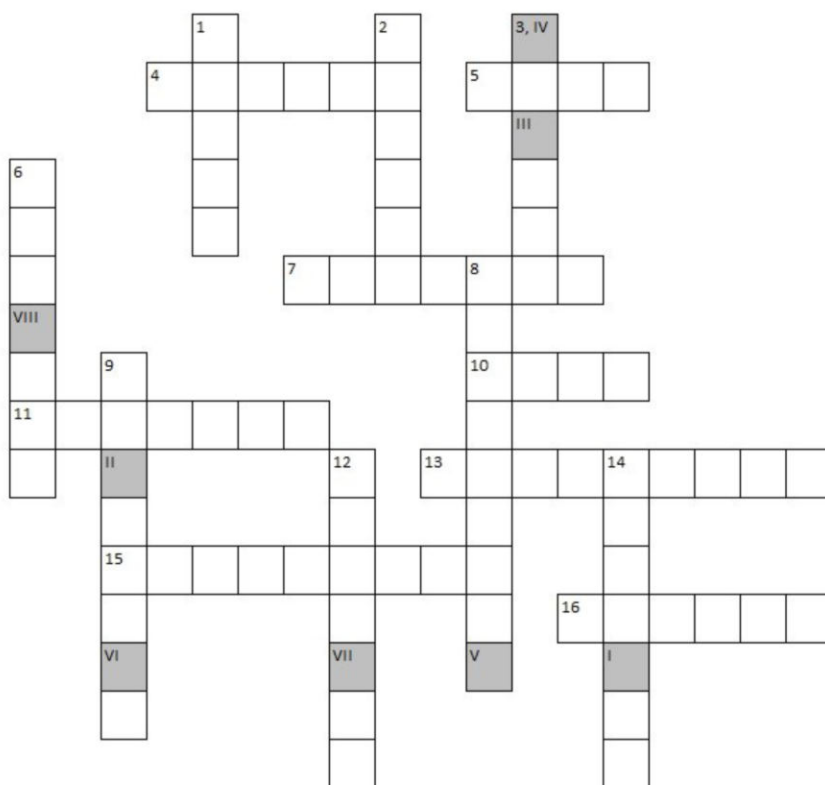
6. Čekání na Godota

8. Rozum a cit

9. Paní Bovaryová

12. Oliver Twist

14. Lolita

Hlasování diváků

Romeo Julie a tma 8,39 Balada pro banditu 9,96 Případ Baskerville aneb Rapsodie na Blatech 8,65

Citát dne – sobota 7. 10.

Jaroslav Kopecký: „Ženy nemají točit knoflíky“

pondělí 9. října 2023		
kdy	co	kde
9:30	roborový seminář	malý sál
9:30	Sněhová královna	velký sál
10:00		
10:30	Desná	
11:30	loučení Police nad Metují	malý sál
11:30	loučení Desná	malý sál
13:00	KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Aktiv
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Štítina	před divadlem
15:30	Proč muži neposlouchají a ženy neumí	velký sál
16:00		
16:30	Štítina	
20:00	Proč muži neposlouchají a ženy neumí	velký sál
20:30		
21:00	Štítina	
22:00	seminář KDP	půdička
22:00	večírek Štítina	malý sál

Větrník, zpravodaj 54. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.